

עת"א 13527/04/16 - פרונסואה אביטבול נגד שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 13527-04-16 אביטבול(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני
העותר
נגד
כבוד השופטת עמיתה ק. רג'ניאנו
פרונסואה אביטבול ע"י עו"ד שני דרי

המשיב
שרות בתי הסוהר

החלטה

1. העותר נדון למאסר עולם. נושא מאסרו מאוקטובר 2006. מסווג לקטגוריה א'. מוחזק באגף התורני (אגף 16).

2. עניינה של העתירה - התנהלות ימי ביקורי משפחות בבית סוהר "רימונים".

העותר טוען כי המבקרים מעוכבים זמן ארוך טרם כניסתם לביקור, כי מקום המתנת המבקרים אינו מקורה ועל כך שהאסירים מחויבים לנעול כפכפים, תחת נעליים סגורות בזמן הביקור.

כדוגמא, העותר התייחס בעתירה לארבעה ימי ביקור.

לטענתו, ב-28.12.2015 נרשמו המבקרים בשעה 10:00 ונכנסו לביקור בשעה 12:30.

בתאריכים 4.1.2016, 11.1.2016 ו- 21.3.2016 נרשמו המבקרים בשעה 10:00 ונכנסו לביקור בשעה 11:30, 11:50 ו- 11:20 (בהתאמה).

3. באשר לכפכפים, נטען בעתירה כי ההחלטה איננה סבירה וכשם שהפקודה מורה שאסיר צריך להופיע בבית המשפט בלבוש מלא, נקי, מסודר ובנעליים, יש לנהוג כך גם כאשר מדובר בביקורי משפחות.

4. המשיב מתנגד לקבלת העתירה.

בכתב התשובה מפנה המשיב לפקנ"צ 04.42.00 שענינה "סדרי ביקור אצל אסירים". (להלן הפקודה)

לטענת המשיב תהליך הבדיקה, כמפורט בסעיף 15 לפקודה, מחייב מספר בדיקות והוא אורך זמן, כשמדובר ב-100 מבקרים המוזמנים לאותה שעה.

לעניין מקום המתנת המבקרים, נטען, כי המבקרים ממתינים תחת קורת גג ובמקום קבועות פרגולות לצד החומה.

נטען, כי החיוב לאסירים לנעול כפכפים בעת הביקור קבוע בנוהל מקומי המופעל בעת ביקורים פתוחים בלבד ונועד לשמור על ביטחון בית הסוהר ומניעת אירועים שליליים מעצם היות האסירים נעולים בנעלי ספורט כפי שארע בעבר.

5. בדיון בפני ביום 20.12.16 חזרו העותר והמשיב על עיקרי הטיעון.

6. בתום הדיון ביקשתי התייחסות המשיב בכתב לשני נושאים:

א. תהליך תחילת הבידוק של המבקרים (הערה: בפרוטוקול הדיון נרשמה המילה תאריך במקום תהליך - ק.ר)

ב. להסביר מתוקף איזו הנחייה או נוהל נאסר על אסירים בביקור פתוח לנעול נעליים או סנדלים ולהתייצב לביקור בכפכפים בלבד.

7. בהודעת המשיב (מיום 27.12.2016) ציין ב"כ המשיב, כי ההגעה לביקור באגף התורני בו שוהה העותר הינה משעה 10:00 עד 10:20. זמן הכניסה בשעה 11:00. לאחר ההגעה והרישום מתבצע הבידוק (קבלת ציוד וחיפוש מדוקדק), האורך זמן רב, (יותר מאשר באגפים הרגילים) בגלל ריבוי המבקרים באגף התורני.

בכל הקשור למקום ההמתנה, נטען כי המקום מקורה והמבקרים אינם חשופים לשמש או לגשם.

באשר ליציאת האסירים לביקור עם כפכפים, ציין ב"כ המשיב כי ממענה שניתן על ידי קצין אג"מ בבית סוהר "רימונים" עולה כי לא מדובר בנוהל כתוב אלא בהנחייה שניתנה בעל פה על מנת למנוע מקרים של הברחות בדרך של החלפת נעליים, למנוע או לצמצם את אירועי הקטטות בין אסירים ועל מנת להקטין את סיכון הבריחה, כיוון שיותר קל לאסיר לברוח עם נעליים סגורות.

8. בתגובה, טענה ב"כ העותר, כי מבקרים המאחרים בפרק זמן קטן מ-20 דקות נמנעת כניסתם לביקור ולא כפי שטען ב"כ המשיב שניתן להגיע עד שעה 10:20.

נטען כי עבודת הרישום והבידוק מוטלת על אחראית רישום אחת וכל עוד לא יתוגבר כוח האדם

במקום, לא ניתן יהיה להקטין את זמן ההמתנה, כאשר המבקרים ממתינים בתנאי מזג אויר בלתי נסבלים "מתחת לגגון כשהמבנה פתוח כולו מצדדיו וחשוף לתנאי מזג אויר של חום קיצוני או קור קיצוני, במקרה הטוב, רק למשך שעה אחת".

באשר להנחייה המורה לאסירים להגיע לביקור הפתוח בכפפים, נטען כי מדובר בהנחייה בלתי סבירה כאשר לשב"ס אמצעי אבטחה רבים למנוע החדרת חפצים בנעליים של המבקרים והחלפתם בנעליים של אסירים וכשם שהם מגיעים למפגשים עם עורכי דין בנעליים, אין למנוע מהם לנעול נעליים בעת הביקור.

דין

9. אקדים ואומר כי ב"כ המשיב לא התייחס לתאריכים הספציפיים שפורטו בעתירה (ניתן היה לבדוק זאת ביומן הביקורים). ההתייחסות הייתה כללית ועיקר הטענה היא כי בהתחשב בנסיבות הקשורות בריבוי המבקרים באגף התורני, כוח האדם, פרוצדורת הרישום והצורך בבדיקה קפדנית, העיכוב בהכנסת המבקרים יכול להגיע לפרק זמן של פחות או יותר של חצי שעה, שהוא זמן סביר.

דומני כי לא ניתן לקבוע בנוהל או בהחלטה שיפוטית מהו בדיוק פרק הזמן הדרוש לשב"ס לבצע את כל תהליך הבידוק המתחייב מכוח סעיף 15 לפקודה לגבי הכנסת המבקרים לכלא. ברור כי תהליך הזהוי והבידוק אורך זמן לא ניתן להכניס את המבקרים מיד עם הגעתם לכלא. העיכוב שהוא מחויב המציאות, צריך להיות סביר.

בהתחשב בנסיבות, ומבלי לקבוע מסמרות, אני סבורה כי עיכוב של חצי שעה פחות או יותר הוא עיכוב סביר.

לא סביר בעיני עיכוב המבקרים לפרק זמן העולה על שעה עד שעתיים וחצי כפי שטען העותר.

ביום עמוס במיוחד, או בעיתי במיוחד (יש כאלה) ראוי לבחון כיצד ניתן לצמצם את זמן ההמתנה של המבקרים.

רשמתי בפני הודעת המשיב כי באגף התורני ניתנת למבקרים האפשרות להגיע עד השעה 10:20 מבלי שהדבר ייחשב איחור המהווה עילה לביטול הביקור.

10. מקום המתנת המבקרים

סעיף 14א. לפקודה מורה: "מקום המתנת המבקרים יהיה תחת סככה לשם הגנה בפני שמש, רוחות וגשמים."

ב-7.2.17 עשיתי ביקור בכניסת מבקרים רימונים ב- שער דרום.

המקום מקורה. מסוף הביקורים נמצא במרחק מספר מטרים ממקום ההמתנה. למסוף

הביקורים מוביל שביל קצר, לא מקורה. במקום שני מסופים. גגון קטן מעל עמדת המסוף.

מקום ההמתנה עונה על דרישות הפקודה, לפיכך לא מצאתי ממש בטענה זו.

עם זאת, לא למותר לציין כי במזג אויר קיצוני, של רוחות או שרב, השחייה מתחת לסככה אינה בלתי נעימה, בלשון המעטה, ויש לעשות הכל כדי להקטין ככל שניתן את זמן ההמתנה.

11. יציאת אסירים לביקור בכפכים.

הנחייה זו אינה מוסדרת בפקודות נציבות. כפי שעולה ממענה שניתן על ידי קצין אג"מ בבית סוהר "רימונים", מדובר בהנחייה שניתנה בעל פה (להלן: "המענה").

לא ברור מהמענה מי נתן את ההנחייה ומה היקף תכולתה. בהתייחס לכתב התשובה מדובר בנוהל מקומי המתייחס לבית סוהר רימונים בלבד. לא ברור, מה הנתונים שהיו בפני נותן ההנחייה שהצדיקו הנחייה כגון זו.

במהלך ביקור במקום שעשיתי כאמור, נוכחתי לדעת שתהליך הזיהוי והבדיקה של המבקרים נעשה בקפידה רבה. הבדיקה כוללת בדיקת כל החפצים, שיקוף הגוף והנעליים ולבסוף גם מישוש הגוף בחדר נפרד וסגור. הכל נעשה בפיקוח של מספר סוהרים.

המפגש בין האסיר והמבקרים, בביקור הפתוח, מתקיים בחדר נפרד תחת עיניהם הפקוחות של מספר סוהרים.

הנימוקים שפירט המשיב להנחיה זו, לא מצדיקים הנחייה כזאת, בהתחשב בכל האמצעים הננקטים ע"י שב"ס עובר להכנסתם של המבקרים לחדר הביקורים. לא הובאו בפניי נתונים המצביעים על נסיונות בריחה של אסירים במהלך הביקורים, או קטטות בין אסירים, ונסיונות הברחה, שהיה בהם כדי להצדיק הנחיה כזו. אפילו אם היו כאלה בטוחני שמדובר במקרים בודדים וחריגים, וגם הם להשקפתי לא מצדיקים הנחיה זו.

המפגש בין האסיר ואורחיו כשהוא נועל כפכים אינו מכבד לא את האסיר ולא את אורחיו.

תפקידו וייעודו של שב"ס הינו אחזקת אסירים ועצורים במשמורת בטוחה ונאותה תוך שמירה על חייהם, כבודם ומילוי צרכיהם הבסיסיים לרבות מניעת בריחתם.

שיקוף הנעליים נותן מענה לחשש של החלפת חפצים או הברחתם.

הטענה המתייחסת לצמצום האפשרות לקטטות בין אסירים, לא מובנת לי כלל.

האם מתקבל על הדעת לאסור על כלל האסירים בבית הסוהר לנעול נעלי ספורט על מנת לצמצם את אירועי הקטטות בין האסירים?

סיכומי של דבר, מכל האמור לעיל הגעתי למסקנה כי ההנחיה האוסרת על אסירים להגיע לביקור הפתוח בנעלי ספורט ומחייבת אותם להגיע בכפכפים הינה בלתי סבירה ואני מורה על ביטולה.

ההחלטה בנושא זה תיכנס לתוקף תוך 7 ימים.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

העתק ההחלטה תועבר לעותר.

ניתנה היום, י"ב שבט תשע"ז שבט 08 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.